

Bakalářská práce Lucie Furstové se věnuje tématu na první pohled velmi speciálnímu a českému prostředí kulturně (nikoli teritoriálně) nepřilíživě blízkému. Vždyť lužickosrbská literatura se, navzdory vzájemným kontaktům datujícím se od počátku národního obrození a sympatiím našich obrozenců pro sebezáchovný boj tohoto malého národa, nikdy u nás nestala obecněji známou; tím víc to platí pro lužickosrbskou literaturu 20. století. Přesto však předkládaná práce není literárně historickou kuriozitou, a to z několika důvodů.

Prvním je skutečnost, že autorem jednoho ze zpracování pověsti o Krabatovi je významný autor literatury pro děti a mládež O. Preussler, dobře známý i u nás. Druhým, možná důležitějším důvodem je autorčin přístup k tématu: zajímá ji především to, jak se ve zvolených moderních zpracováních pověsti odrazily dějinné události 20. století a ideologie s ním spojené. To je bezesporu nosná metodologie, uplatnitelná i na řadu jiných témat.

Autorka měla pozici zdánlivě možná ulehčenou, ve skutečnosti však spíše ztíženou značnou mírou zpracovanosti zvoleného tématu. Příslušná sekundární literatura je navíc nedávného data, což minimalizovalo možnost jejího přehodnocení; mnoho prostoru pro vlastní interpretaci jí tudíž nezbylo. Přesto se domnívám, že se autorka s touto situací vyrovnala se ctí. S odbornou literaturou pracuje zcela korektně (což v dnešní době bohužel přestává být samozřejmostí), kriticky a doplňuje ji vlastními postřehy a dílčími interpretacemi. Ocenit je třeba i to, že se nebála pracovat s literaturou cizojazyčnou, což rovněž není samozřejmostí.

Zvolený metodologický přístup je bezesporu nosný, skrývá však nezanedbatelné riziko ztotožnění fikčního světa se světem reálným, a tedy zploštění vícerozměrného literárního díla na dokument doby. Ošidné je rovněž bezprostřední promítání autorovy osobní zkušenosti do jeho díla. Autorka si je však uvedeného nebezpečí vědoma, snaží se nepropadnout svůdnosti zvolené metody a sama upozorňuje na momenty, kdy tak činí autoři odborné literatury, s níž pracuje. Přesto nezastírá, že ji na zvoleném tématu zajímá především to, jak se v něm zračí odvrácená tvář 20. století.

Předkládaná práce je prací bakalářskou především svým užším tematickým záběrem; ve všech ostatních parametrech však dosahuje spíše úrovně práce magisterské. Svědčí o tom již její rozsah (jenž však rozhodně nevznikl umělým natahováním textu), ale hlavně úroveň práce s odbornou literaturou, prokázané interpretační kompetence a v neposlední řadě pak zralý kultivovaný výkladový styl. Plně ji proto doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat ji jako výbornou.

V Praze 28.8. 2011

prof. PhDr. Dagmar Mocná, CSc.